

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΙ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821: Η Μάχη της Αλαμάνας. Οι ελληνικές επαναστατικές δυνάμεις υπό τους Δυοθουνιώτη, Πανουργά και Διάκο αντιμετωπίζουν στη γέφυρα της Αλαμάνας [περιοχή Θερμοπιλών] τις υπέρτερες οθωμανικές ορδές του Ομέρ Βρυώντας και του Κισσέ Μεχμέτ και πτώνται.

1882: Αρχίζουν οι εργασίες διάνοιξης του Ισθμού της Κορίνθου.

1910: Με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Λάρισας, 25 αγρότες και αγρότισσες παραπέμπονται να δικαστούν για τα αιματηρά γεγονότα της εξέγερσης στο Κιλελέρ.

1923: Ο Ιωσήφ Στάλιν εγκαινιάζει τον υπόγειο σιδηρόδρομο της Μόσχας.

1935: Αρχίζει η δίκη των εμπλεκομένων στο Βενιζελικό κίνημα της 1ης Μαρτίου. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Νικόλαος Πλάστηρας καταδικάζονται ερήμην σε θάνατο. Οι αντιβενιζελικοί παίρνουν τα αιμάτους πίσω, εκδικούμενοι τους υπευθύνους της Δίκης των 6.

1973: Οι εφημερίδες Βραδυνή και Θεσσαλονίκη δημοσιεύουν δηλώσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή εναντίον της Δικτατορίας και οι Αρχές αποφασίζουν την κατάσχεση των φύλλων τους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1858: Καρλ Ερντ Λούντβιχ Πλανκ, γνωστότερος ως Μαξ Πλανκ, γερμανός θεωρητικός φυσικός και εισηγητής της θεωρίας των κβάντα. Τιμήθηκε με Βραβείο Νόμπελ το 1918.

1889: Βασίλης Ρώτας, λογοτέχνης, που μετέφρασε στα ελληνικά όλα τα έργα του Σέξιπρ.

1916: Γιάννης Μόραλης, ζωγράφος.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1616: Μιγκέλ Ντε Θερβάντες, ισπανός συγγραφέας, [«Δον Κιώντρο»]

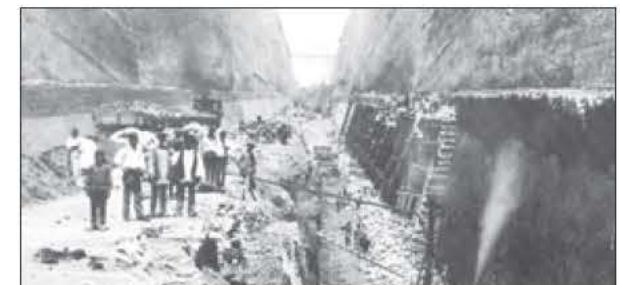
1616: Ουλίαμ Σέξπιρ, άγγλος θεατρικός συγγραφέας.

1827: Γεώργιος Καραϊσκάκης, ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης. Δευτερόλεπτα προτού υποκύψει στο μοιραίο κτύπημα που δέχτηκε την προπογύμενη μέρα στο Φάληρο, εξέφρασε την πεποίθηση ότι πυροβολήθηκε από «φύλιο» χέρι.

Σαν σήμερα άρχισαν οι εργασίες διάνοιξης του Ισθμού της Κορίνθου

Oισθμός της Κορίνθου υπήρξε ένα κατασκευαστικό όνειρο - πρόκληση που κράπος 2.300 χρόνια.

Λόγω της γεωγραφικής της θέσης, η «Άφνειος Κόρινθος» αναδείχθηκε από την αρχαιότητα σε σπουδαίο ναυπικό, εμπορικό και πολιτιστικό κέντρο. Η δυσκολία στη μεταφορά των εμπορευμάτων δια ξηράς ώθησε τον Τύραννο της Κορίνθου Περίανδρο να κατασκευάσει τον περίφημο δίολο, ένα πλακόστρωτο διάδρομο, «ντυμένο» με ξύλα, πάνω στον οποίο γλυπτούσαν τα πλοία της εποχής αλειμμένα με λίπος για να περάσουν τον Ισθμό από τη μα ακτή στην άλλη. Τα πανάκριβα τέλη (διόδια) που καταβάλλονταν στην Κόρινθο πάταν και το πιο σημαντικό έσοδο της πόλης. Από μαρτυρίες αρχαίων συγγραφέων προκύπτει ότι ο Περίανδρος πάταν ο πρώτος που οκέφθηκε και τη διάνοιξη του Ισθμού, γύρω στο 602 π.Χ. Γρήγορα, όμως, εγκατέλειψε το σχέδιο του, από το φόβο ότι θα προκαλούσε πτώση των Θεών, έπειτα από το χρονομό της Πυθίας που έλεγε: «Ισθμόν δε μη πυργούτε μήδ' ορύσσετε. Ζευς γαρ έθηκε νήσον π' εβούλετο». Το πιθανότερο είναι ότι ο χρονός προκλήθηκε από τους ιερείς των διαφόρων ναών, που φοβήθηκαν ότι διανοίγοντας τον Ισθμό θα έχαναν τα πλούσια δώρα και αφιερώματα των εμπόρων, που δεν θα είχαν πατά λόγο να μένουν στην Κόρινθο. Οι εργασίες διάνοιξης στη σύγχρονη εποχή ξεκίνησαν στις 23 Απριλίου 1882. Η μελέτη του έργου έγινε από τον Ούγγρο B. Gerfer, αρχιμηχανικό της διώρυγας Φραγκίσκου στην Ουγγαρία, και ελέγχθηκε από τον μηχανικό Daujats, αρχιμηχανικό της διώρυγας του Σουέζ. Για την τελική κατάληξη έγιναν μελέτες τριών χαράξων. Ως πιο σωστή και οικονομική, προκρίθηκε η χάραξη που είχε εφαρμόσει ο Νέρωνας. Υστερά, όμως, από 8 χρόνια, η εταιρεία αυτή διέκοψε τις εργασίες της -εξαιτίας της εξάντλησης όλων των κεφαλαίων της- και τελικά διαλύθηκε. Τη συνέχεια του έργου ανέλαβε ελληνική εταιρεία με την επωνυμία «Εταιρεία της Διώρυγας της Κορίνθου» υπό τον Ανδρέα Συγγρό, που ανέθεσε την εκτέλεση των εργασιών στην εργολαππική εταιρεία

του A. Μάτσα, που οποία και αποπεράτωσε το έργο. Αυτό το οικονομικό τόλμημα, αυτός ο τεχνικός άθλος, με τη χρησιμοποίηση 2.500 εργατών και των τελειότερων μηχανικών μέσων της εποχής, ολοκληρώθηκε μετά 11 χρόνια. Τα εγκαίνια έγιναν με ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια στις 25 Ιουλίου 1893, από το πρωθυπουργό Σωτήριο Σωτηρόπουλο. Η διώρυγα κόβει σε ευθεία γραμμή τον Ισθμό της Κορίνθου σε μήκος 6.346 μ. Το πλάτος της στην επιφάνεια της θάλασσας είναι 24,6 μ. και στο βυθό της 21,3 μ., ενώ το βάθος της κυμαίνεται μεταξύ 7,50 έως 8 μ. Ο συνολικός όγκος των χωμάτων που εξορύχτηκαν για την κατασκευή της έφθασε τα 12 εκατομμύρια κυβικά μέτρα. Η γεωλογική σύσταση των πρανών της Διώρυγας είναι ανομοιόμορφη, με ποικιλία γεωλογικής συστάσεως εδαφών. Μία ιδιομορφία, που κατά καιρούς είχε ως συνέπεια την κατάπτωση μεγάλων χωμάτων όγκων και κατά συνέπεια το κλείσιμο του καναλιού. Συνολικά, από την έναρξη λειτουργίας της έγινε και το 1944, όταν οι Γερμανοί, κατά την αποχώρησή τους, ανατίναξαν τη πρανή, προκαλώντας πτώση 60.000 κυβικών μέτρων χωμάτων. Οι εργασίες εκφράζεως διήρκεσαν πέντε χρόνια (1944-1949). Σήμερα, η Διώρυγα της Κορίνθου αποτελεί διεθνή κόμβο θαλάσσιων συγκοινωνιών και εξυπηρετεί περί τα 12.000 πλοία εποίων, όλων των εθνικούτων.

Ο ΓΑΠ εκτοπίζει τη συλλογισμένη ψυχή

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗ*

Στο πλάι της μεγάλως πραγματικότητας των θυσιονέζικων, του Τέξας, της Μανολάδας, των μαζικών απολύσεων, του Συνεδρίου του ΚΚΕ, περνάνε μερικά χαμπλά αλλά εξαργητικά γεγονότα, που αποκαλύπτουν την παθολογία και το αθεράπευτο του ελληνικού πολιτικού συστήματος και προσωπικού.

Και ίσως αυτά ακριβώς τα δευτερεύοντα περιστατικά να συστήνουν το πεδίο μιας βαθύτερης επικαιρότητας. Ακριβώς στη συνθήκη καταστροφής της Κύπρου, ακριβώς τη στιγμή της τεράστιας κοινωνικής αναστροφής προς ένα μαζικοποιημένο κακό, όταν δηλαδή η κρίση μεταφράζεται σε τόσο μεγάλη κλίμακα, σε κοινωνική ενδοστροφή και μαχαίρι, ακριβώς στην τεταμένη και σύνθετη λύπη γι' αυτόν που ακόμα αισθάνεται... Ο Γιώργος Παπανδρέου δεν έρχεται στην ελληνική Βουλή, δεν συμμετέχει στην παραγωγή νομοθετικού έργου, δεν εισηγείται τίποτα, δεν κάνει τη δουλειά για την οποία πληρώνεται. Αρνείται με φοβισμένη οίηση την επιτροπή της Βουλής που διερεύνα τα της λίστας. Ο Γιώργος λείπει. Ευτυχώς, θα πουν οι κακεντρεχείς. Ας πληρώνεται για να μην κάνει τίποτα, αφού αυτό που έκανε τα πολλά χρόνια της πολιτικής του καριέρας ήταν να καταστροφικό και εμπροστικό. Περιέργως,

όμως, το κεντρικό χαρακτηριστικό της πολιτικής του ιδιοσυστασίας ήταν ακριβώς αυτό: να λείπει. Κυρίως από τη νότη, την πρακτική και το αίσθημα. Οταν εκλέχτηκε ως πρωθυπουργός, εκτός από την έλευση του ΔΝΤ και την κατοχύρωση του σκληροπυρηνικού νεοφύλελευθερισμού στη χώρα, και τη στιγμή του διαγγέλματος από το Καστελόριζο, μία από τις τολμηρές πράξεις του ήταν να παρατίθει το πολυτελές SUV με το οποίο μετακινούνταν και, σε μια κίνηση ύψιστου συμβολισμού, να υιοθετήσει το κακοσκεδασμένο γιαπωνέζικο υβριδικό. Εκανε ένα νεύμα στην οικολογική βιομηχανία (που ανανεώνει και τους καρκίνους εκτός από τα προϊόντα και την ιδεολογία). Μία άλλη καινοτόμος πράξη του ήταν η εγκατάσταση ενός πολυάριθμου πληροφορικού στελεχικού πλήθους στο Μαξίμου, με το οποίο διοικούσε τη «διεφθαρμένη χώρα» και με το οποίο επέβαλλε μια νέα, θρησκόληπτη κουλτούρα: opengov, απογραφική υστερία και τρέλα από passwords και φόρμες, διαμόρφωσαν μια πλεκτρονική γραφειοκρατία εξίσου αλλοπρόσαλλο και ανασχετική με την προγενέστερη χάρτινη. Μια επίσης μεγάλη επιλογή του ΓΑΠ ήταν η casual και συγχρόνως alternative

ταυτότητα των προσώπων που σε κεντρικά υπουργεία οργάνων με ακατάσχετη επιμέλεια τη θύθιση. Ο εκπρόσωπος Τύπου, ο ΥΠΕΞ, ο Οικονομίας, ο Πολιτισμού, και οι άλλοι, δεν έβγαιναν από τους κομματικούς φραπέδες και τα τιγάρα της Χαριλάου Τρικούπη. Πάνε πια οι ιδρωμένοι ΠΑΣΟΚοι του πατέρα του, τέλειωσαν οι πανεπιστημιακοί του Σημίτη, τώρα ανήλιαγοι γιάπιδες, φανατικοί μισάνθρωποι, σε σπάταλα και ωμά ε-πειριβάλλοντα. Η απουσία, το «άλλο» όπου κατοικούσε ο ΓΑΠ, εκφραζόταν με διάφορους μιμητικούς τρόπους: μίμηση τ